

| LA SEU D'URGELL

Nou cicle de xerrades sobre experiències de voluntariat

| REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

L'Ajuntament de la Seu d'Urgell i el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació organitzen el cinquè cicle de xerrades *Una mirada solidària a les vacances*, en què diferents urgellencs compartiran les seves experiències de voluntariat durant les vacances.

Aquest cicle consta de sis xerrades diferents, que passaran per Nicaragua, el Sàhara, El Salvador, el Perú, Bòsnia i Hercegovina i Gàmbia. La regidora de Solidaritat i Coope-

ració de la capital alturgellenc, Anna Vives, ha explicat que el cicle té cada any més participants, i que les xerrades són un reflex de la feina que es duu a terme des de les associacions solidàries.

La primera conferència tindrà lloc demà a la sala d'actes de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell. Porta per títol *Santa Rosa. Cultura i esport: un cominat solidari*, i anirà a càrrec d'Elodie Torres, Berta Pallarès, Paula dos Santos, Esther Moreno, Maria Pujol, Roser Julià i Cristina Escolà.

La resta de les conferències tindran lloc al centre cívic El Passeig i es titulen *Solució a la vergonya sahrauí*, de Pep Farràs; *El Salvador, experiència en una comunitat rural*, d'Anna Dalmau; *El Perú avui: un any més treballant a Abancay*, per Amadeu Clausó; *Dels Pirineus als Balcans: joves cooperant amb Bòsnia*, a càrrec de Pau Gràcia; *Alba Lozano, Mireia Pellicer, Anabel Caro i Andrés González-Nandín, i Un apropament a Gàmbia*, per Laura Delgado, Carlota Valls, Cristina Romero i Lourdes Garcia. ■

SOLIDARITAT

Cicle de xerrades de voluntariat a la Seu d'Urgell

EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

L'Ajuntament de la Seu d'Urgell i el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació organitzen el cinquè cicle de xerrades *Una mirada solidària a les vacances*, en el qual diferents urgellencs compartiran amb tothom les seves experiències de voluntariat durant les seves vacances, segon informa l'agència de notícies ACN.

Aquest cicle consta de sis xerrades diferents que passaran per Nicaragua, el Sàhara, el Salvador, el Perú, Bòsnia i Gàmbia. La regidora de Solidaritat i Cooperació, Anna Vives, va explicar que el cicle compta cada any amb més participants, i que les xerrades són un reflex de la feina que es duu a terme des de les associacions solidàries.

La primera xerrada tindrà lloc el 7 de novembre a la sala d'actes de l'ajuntament i tractarà sobre *Santa Rosa. Cultura i esport: un combinat solidari*, a càrrec d'Eloïdie Torres, Berta Pallarès, Paula Dos Santos, Esther Moreno, Maria Pujol, Roser Julià i Cristina Escolà. ≡

La Seu inicia una nova edició d'«Una mirada solidària a les vacances»

IM. S./La Seu d'Urgell

Demà, divendres, s'inicia a la Seu d'Urgell la cinquena edició del cicle de xerrades «Una mirada solidària a les vacances», una iniciativa de l'Ajuntament i el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació. El cicle consta de sis sessions, que aquest any abordaran les situacions a Nicaragua, el Sàhara, el Salvador, Perú, Bòsnia i Gàmbia. Els encarregats d'exposar-les seran urgellencs que van decidir dedicar una part de les vacances laborals a portar a terme projectes de cooperació en diverses parts del planeta en via de desenvolupament. La xerrada de demà es titularà «Santa Rosa. Cultura i esport: un combinat solidari», i anirà a càrrec d'Elodie Torres, Berta Pallarès, Paula dos Santos, Esther Moreno, Maria Pujol, Roser Julià i Cristina Escolà. L'acte es farà a les vuit del vespre a la sala d'actes de l'ajuntament, mentre que la resta de xerrades tindran lloc al centre cívic El Passeig. Els altres urgellencs que configuraran el cicle seran Pep Farràs, Anna Dalmau, Amadeu Clausó i, en l'última, Pau Gràcia, Alba Lozano, Mireia Pellicer, Anabel Caro i Andrés González-Nandín, que explicaran un projecte desenvolupat a Bòsnia.

Reactivació de l'aeròdrom

NOUS MOVIMENTS EN LA FUTURA INFRAESTRUCTURA AÈRIA DE L'ALT PIRINEU

El Govern català rebaixa als 80 milions de € l'aeroport de la Seu

El mes de febrer passat, la Generalitat va preveure un cost de 112 milions d'euros

Mas confia que el pla director trobi viable l'aeròdrom amb transport per a 30 places

IRENE CASASAYAS*
ESCALDES-ENGORDANY

S i bé al mes de febrer passat el Govern català va xifrar en 112 milions d'euros el cost de la reactivació de l'aeroport de la Seu, ahir el director de Política Territorial de l'Alt Pirineu, Jordi Mas, ho rebaixava a 80 milions d'euros.

Aquesta important dotació seria necessària sempre i quan el model d'aeroport escollit es tractés d'una infraestructura d'aviació general i comercial amb capacitat per a avions que transportessin de 25 a 30 passatgers. D'altra banda, si l'aposta triada fos una aeròdrom més senzill, el finançament es reduiria a entre 40 i 60 milions d'euros i només donaria servei per a aviació civil, i en cas d'emergència. Una darrera opció en estudi seria un aeroport comercial més ambiciós que pogués transportar fins a 70 passatgers. Encara que, aquest últim, «no creiem que sigui la opció, ja que l'aeroport d'Alguaire ja fa aquesta funció», va assenyalar Mas.

ESTUDIS DE VIABILITAT // Però totes aquestes suposicions no arribaran a bon port fins que es tinguin els resultats del pla director que s'adjudicà abans d'acabar l'any i que no serà enllestit fins al 2009. I això serà efectiu fins que s'obtinguin els estudis d'apropament i d'enlairament d'avions, el de viabilitat econòmica, en què, segons el català «caldrà la implicació del Govern del Principat, l'aportació del sector empresarial d'Andorra, així com el de l'impacte paisatgístic i mediambiental de la zona».

Davant de les tres possibilitats de model d'aeroport, Mas va afirmar: «No em vull aventurar gaire, però crec que l'aeròdrom que a priori s'adequa més a les necessitats és el segon». I és que en cas que s'apostés per aquest, «s'hauria de procedir a l'allargament de la pista, així com arreglar la torre», va dir.

LLEI EN TRÀMIT PARLAMENTARI // El Govern de la Generalitat preveu aprovar la llei d'aeroports i d'heliports el primer trimestre de l'any vinent, una eina legal que es troba actualment en tràmit parlamentari. Aquest marc legal «permetrà que hi hagi un aeroport a cadascuna de les set vegueries de Catalunya. Fet que comportaria la incorporació d'un aeroport a l'Alt Pirineu», i en aquest

l'apunt

REUNIONS PERIÓDIQUES

El director de Política Territorial, Jordi Mas, va insistir que el compromís adquirit per secretari general del DPTOP, Manel Nadal, és que els alcaldes implicats, el president del Consell Comarcal, Jesús Fierro, el director general de Ports, Aeroports i Costes, Oriol Balaguer, es reuniran almenys en tres ocasions per revisar la redacció del pla director abans que estigui enllestida i de posar-la a exposició pública.

Mas va explicar a EL PERIÓDIC que el pla director de l'aeroport de la Seu estarà enllestit al 2009.

El projecte constructiu hauria d'estar realitzat al 2010, tal com va assenyalar el polític català i les obres haurien de començar a final del 2010 o bé a principi del 2011.

La nova llei d'aeroport i heliports ha estat impulsada pel Govern actual i la voluntat és aprovar-la el primer trimestre del proper any.

La reactivació de l'aeroport va començar l'any 2006 amb la compra del 85% dels terrenys per part de la Generalitat a una família de la zona.

xifres

60 milions d'euros és el cost de l'aeroport per a aviació civil i per a emergències.

80 milions d'euros seria l'import del segon model amb capacitat per a 30 places.

120 milions d'euros és la xifra prevista pel tercer model amb capacitat fins a 70 places.

► Un helicòpter a l'aeroport de la Seu, l'any passat.

cas, situaria l'antic aeroport del terme municipal de Montferrer com a principal candidat.

Cal recordar que l'Executiu català va adquirir l'any 2007, per un total de nou milions d'euros, el 85% de terrenys després d'arribar a un acord amb la propietat de l'antic aeròdrom. D'aquesta manera, l'Administració catalana ja és propietària de 168 hectàrees del total de les 198 que es postulaven com a necessàries per desenvolupar el nou aeroport. I és que depenent del model que recomani el pla director, no caldrà continuar les negociacions amb els propietaris del 15% restant.

EINA JURÍDICA // Així, per exemple, si l'aeroport escollit fos el més senzill, «ocuparíem menys espai del que ja tenim adquirit». Tot i l'allargament de la pista, el mateix succeiria amb la infraestructura aèria mitjana. Per contra, si el pla director donés viabilitat al projecte més ambiciós, es fa

JORDI MAS
POLÍTICA TERRIT. DE L'ALT PIRINEU

AEROPORT MITJÀ

«No em vull aventurar gaire, però crec que l'aeroport que, a priori, s'adequa més a les necessitats és el que té capacitat per a 30 places»

ria servir tot el terreny ja delimitat. En aquest sentit, Mas va assenyalar: «Ja tenim l'eina jurídica per si fes falta expropiar, cosa que abans no teníem perquè només disposàvem de la pista».

EN FUNCIO DE L'APOSTA // La llei d'aeroports i heliports actual incorpora que primer s'ha de limitar el sòl i després procedir a l'elaboració del pla director. La nova llei clarifica aquest àmbit instant que la delimitació del sòl i el pla director es tramitin conjuntament. Fins ara, «has de delimitar el màxim de perímetre», va recordar Mas. I hi va afegir: «El Govern canvia la llei perquè entén que és millor tramitar alhora el que ocuparà l'aeroport, en funció del que digui el pla director. És més comprensible tal com diu la nova legislació perquè l'aeroport serà de la mida en funció de l'aposta que hi hagi i de les possibilitats». ■

*icasasayas@andorra.elperiodico.com

CONTENCIÓS

La Seu podria pagar 860.000 euros més per l'expropiació de la finca de La Gallinaire

● Es publica una nova sentència relativa a l'expropiació del 1984

● Tant el consistori com els propietaris presentaran un recurs

I. C.
LA SEU D'URGELL

L'Ajuntament de la Seu d'Urgell podria haver de pagar 860.000 euros si es confirma la darrera sentència del Jutjat Contenciós número 1 de Lleida sobre l'expropiació de la finca de La Gallinaire. Els terrenys van ser expropiats el 1984, sota l'alcaldia de Joan Ganyet.

La decisió encara no és definitiva, ja que tant el consistori com els antics propietaris han anunciat la intenció de presentar-hi un recurs, ja que els uns la consideren exagerada i els altres, insuficient.

En tot cas, si es confirmés l'expropiació dels anys 80, acabaria tenint un cost de 3,3 milions per a les arques municipals. Cal recordar que sentències anteriors del mateix cas ja han condemnat l'Ajuntament a pagar un total de 2,5 milions d'euros en considerar que l'expro-

piació no s'havia fet correctament. El cas es remunta al 1982, quan l'Ajuntament de la Seu d'Urgell va iniciar el procés d'expropiació de la finca de La Gallinaire, situada a la banda est de la ciutat. L'equip de Govern va oferir en aquell moment 120.000 euros a la família propietària, però una part dels afectats va rebutjar el procés i va recórrer al Jurat Provincial d'Expropiació. Els van donar la raó i van taxar la finca en 510.000 euros de l'època.

El conflicte s'ha allargat pels diversos recursos presentats, que fins ara han donat la raó als demandants. L'expropiació es va fer arran del projecte de construcció de diversos habitatges protegits a la zona. El pla especial de La Gallinaire va afectar un total de 26.000 metres quadrats, dels quals 18.000 es van destinar a usos públics com ara equipaments o zones verdes. ≡

BORSES D'HABITATGE UN SERVEI AL QUAL RECORREN PROPIETARIS I LOGGERS PER MANTINDRE'S EN EL MERCAT IMMOBILIARI

Els consistoris doblen els pisos de lloguer i se'n dispara la demanda

Els propietaris hi troben garanties i els inquilins, bons preus

Les borses de pisos de lloguer de què disposen els consistoris de la Seu, Tremp, Balaguer, Mollerussa, Solsona i Tàrrrega han vist com es disparava l'oferta i la demanda aquest any respecte al 2007. La recessió immobiliària i

la conjuntura econòmica familiar actual han doblat les ofertes del servei, punt de trobada entre propietaris, que volen garanties de cobrament, i inquilins, que busquen bons preus.

LLEIDA | Les capitals de comarca lleidatanes, excepte les Borges Blanques, Sort i Vielha, disposen de borses de pisos de lloguer. Un servei que està experimentant un increment tant en l'oferta com en la demanda. Al començament, segons coincideixen tots els tècnics responsables del servei, els ajuntaments havien de sortir a buscar propietaris disposats a posar el seu pis a la borsa per poder cobrir una demanda que tot just arribava a una desena d'interessats en els lloguers de baix cost. No obstant, el panorama ha canviat molt en l'últim semestre de l'any. D'una banda, s'han doblat els propietaris que recorren als ajuntaments per oferir el seu pis. De l'altra, s'ha disparat la demanda fins a generar llistes d'espera. Les dificultats per obtenir préstecs hipotecaris, per pagar els concedits i l'estancament del mercat lliure han sigut els principals motius per què les borses municipals com la de Mollerussa, la Seu d'Urgell i Cervera han passat de no disposar de pisos en cartera durant un any a tindre'n 9, 7 i 4 disponibles, respectivament. S'ha de destacar que, en el cas de la Seu d'Urgell, la borsa d'habitatge cobreix tota la comarca a través d'un conveni firmat fa un mes entre l'ajuntament i consell comarcal.

Tremp i Solsona són les capitals amb més experiència en el servei, ja que fa tres anys que

"Visc molt més tranquil·la". Ester González viu en un pis de dos habitacions a la Seu pel qual paga 250 euros al mes. El va trobar a través de la borsa d'habitatge Jove de l'ajuntament. "Amb aquesta quota puc viure tranquil·la l'estalviar", va dir.

LA DADA

250

EUROS AL MES

■ Com Ester, la majoria d'inquilins de pisos ofertats a les borses d'habitatge municipal paguen 250 euros al mes.

El Govern ha evitat trenta-set desnonaments a Lleida aquest any

■ La Generalitat va evitar 37 desnonaments en el primer semestre de l'any a través de la línia d'ajudes personalitzades per a l'habitatge que va suposar una despesa de 47.885 euros. De les 37 ajudes atorgades, 34 es van destinar a famílies amb contractes de lloguer i van sumar 42.588 euros de despesa. Les altres 3 ajudes resoltes van correspondre a hipòteques a les quals els titulars no podien fer front i van suposar un desemborsament a fons perdut per a Habitatge de 5.297 euros. Queden per avançar 46 ajudes de lloguer i 21 d'hipoteca. Previsiblement, la xifra superarà la de l'any passat, quan es van donar 46 ajudes per a lloguer i 4 per a hipòteques per un valor total de 65.351 euros.

multirisc ha fet que, en la situació econòmica actual, hagin passat en un any d'un a vuit pisos.

Un dels avantatges per al propietari és que, en cas d'impagament de l'inqüil, la Generalitat es fa càrrec de la quota a canvi que es compromet a deixar el seu pis en lloguer durant un període de cinc anys. Per al llogater, el més atractiu és el preu de l'habitatge, que, en general, està un 20% per sota del preu del mercat.

Aquest és només un dels serveis de la Generalitat en què el consistori és mediador entre propietaris i llogaters. També hi ha la borsa d'habitatge jove o la cessió de pisos a Adigsa per a lloguer. En aquesta última opció, la conselleria d'Habitatge dona la possibilitat d'accedir a una ajuda de 6.000 euros per reformar el pis.

Seife

el periòdic pirinenc

L'Eulàlia i els neorurals

La descoberta global de la visió més optimista és una de les possibilitats d'una societat democràtica

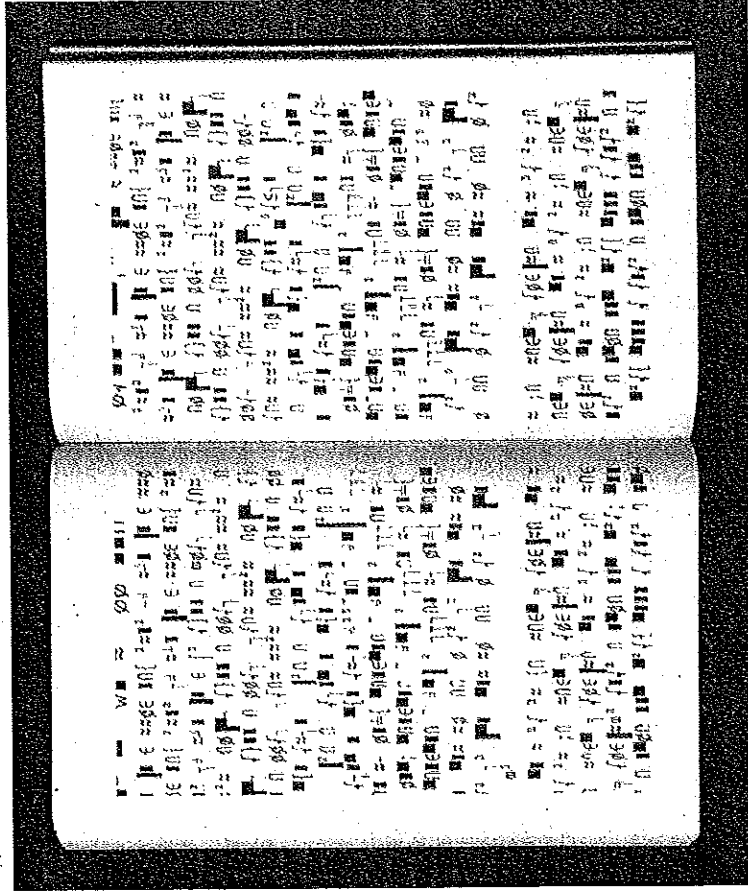

AMADEU
Gallart

Eulàlia Torres Elias va arribar a l'Alt Urgell a fi dels anys setanta. Al seu llibre *Serrat Gros. Història d'un formatge pirinenc* ens confia que fugia d'una Barcelona que l'atrabalava i no la feia feliç. Va anar a parar a un llogaret anomenat Forn, a mig camí entre Figols d'Alinyà i Ossera. Una part dels seus somnis es complia: passar d'un ambient barceloní carregat de grisor a una plena natura, una natura només contaminada per l'extrema duresa de la vida quotidiana.

Ben curios en un moment en què el somni de tot pirinenc ben nascut era l'emigració cap a nuclis dotats d'una urbanitat mínima i amb una distància raonable d'un mestre o d'un metge. Però l'Eulàlia no era llavors només una noia universitària barcelonina decebuda, era el símbol de tot un conjunt de noies i nois que aspiraven a viure decentment al món rural. Al seu llibre diu que la gent els anomenava hippies, per la seva part sempre els havia sentit definir com a *neorurals*.

VAIG CONÈIXER
L'Eulàlia al mercat de la Seu. Llavors jo era a l'Ajuntament i una de les nostres preocupacions era la de potenciar el mercat i fires perquè fossin alguna cosa més que un conjunt de parades de fruites i robes que feien la competència als comerços locals. Recordo perfectament aquella noia atractiva, un somriure emanant

d'una personalitat forta i decidida, començant a vendre formatges i a demostrar que hi havia vida en llocs ja sentenciats pels elements locals.

A Forn primer i ja després a Ossera -una autèntica metrópoli comparada amb Forn- va iniciar una trajectòria que la conduiria a ser una empresària exemplar, fidel complidora de tots els deures que el Cònsar ens imposa.

Però empresària a Ossera, no a l'Eixample de Barcelona. No és ben bé el mateix. Aquesta és la grandesa i poder, si voleu ser molt estrictes, la contradicció del moviment anomenat *neorural*. Els que han tingut la força, la tenacitat i la intel·ligència de l'Eulàlia, s'han convertit en agents dinamitzadors molt rendibles, econòmicament i també culturalment.

Al mateix temps han contribuït amb els seus coneixements i experiències a urbanitzar un territori que es moria per excés de ruralitat. Repasseu, si no, la llista de *neorurals* que han triomfat: han aconseguit establir empreses en llocs desesperats i desesperants, han afavorit la millora de comunicacions, d'equipaments. Han fet un gran favor al país, tot obligant-se, però, a tornar a re-

gir-se per valors que tant els afèixen gaven. I els que han fracassat, quina paraula tan nefanda, han tornat al punt d'origen o han romàs aquí amb un xic més de l'amargor necessària per tal de viure amb una certa llum.

També és veritat que el moviment *neorural* més engrescador coincideix, en la meua opinió, amb els períodes on transcorren les peripècies de l'Eulàlia. Final dels anys setanta, la fi del franquisme i la descoberta global de la visió més optimista de les possibilitats d'una societat democràtica. Formatgers, herbolaris, músics folcloristes, esportistes, escriptors...

Tot un conjunt de persones vingudes de les grans zones urbanes,

El somni de tot pirinenc ben nascut era l'emigració cap a nuclis dotats d'una mínima urbanitat

de Barcelona, en el temps i en els espais més convenientes a qui se'ls deu el reconeixement que va rebre l'Eulàlia una tarda de la Fira de Sant Emengol de la Seu. Ella, una vegada més, a contrarecor, cal dir que es va veure reconeguda com a representant d'un moviment, símbol de tota una etapa juvenil, que, ai las, ha contribuït a portar els millors valors urbans als racons més rurals de la nostra muntanya. Llegir el seu llibre és un bon recomanable i dietètic exercici. ■

Economista.
redaccio@endorma.diporidico.com

punt de mira

Sant Ermengol

Figura emblemàtica i molt recordada a la Seu i a les terres del seu voltant

JORDI PASQUES

Mentre dilluns mig món parlava del previsible guanyador -ara ja victoriós Barack Obama- de les eleccions als Estats Units d'Amèrica, a l'Aldosa de la Massana el bisbe Vives celebrava missa a l'església de Sant Ermengol. Era una de les fites de la visita pastoral a la parròquia de la Massana, amb un seguit d'actes de relació i comunicació amb els seus habitants du-

rant uns quants dies. Dilluns, s'esqueia també el dia de Sant Ermengol, patró del bisbat d'Urgell i figura emblemàtica i molt recordada a la Seu i a les terres del seu voltant. Qui va ser bisbe d'Urgell des de l'any 1010 -en celebrarem el mil·lenari d'aquí a dos anys, el 2010- fins al 1035, quan va perdre la vida, segons la tradició, a les obres del Pont de Bar, va significar

molt per als comtats catalans d'aquella època. Va moure gent en reconquesta de les terres del sud del bisbat, preses pels sarraïns. Va fundar la Canònica de la Seu, amb un discurs molt ric en forma i en contingut, amb intel·ligència i esperança, talment el flamant nou líder polític americà. Sant Ermengol també va construir -i d'aquí el record encara viu entre el poble

mil anys després-, camins i bastits ponts, obres avui en dia visibles i valorades com un patrimoni cultural de primer ordre. Sant Ermengol -fill dels vescomtes de Conflent- ja el van fer sant només nou anys després de morir. El seu successor, el bisbe Eribau, fill del vescomte d'Osona i senyors de Cardona, va ser qui va consagrar, el 1040, les obres agombolades per Sant Ermengol: la Catedral de la Seu, Sant Serni de Tàvernols, Sant Vicenç de Cardona, Sant Martí de Tost i Sant Andreu d'Oliana, monuments històrics cabdals que el bisbe Eribau encara va poder consagrar en memòria del gran bisbe Ermengol. Eribau moriria sobtadament el 19 de desembre de 1040, a Ferrara, camí de Palestina.

L'atur augmenta el 35% a l'Alt Urgell i se situa en 688 persones

● El 2008 es pot tancar amb la taxa més alta des del 1983 a la comarca

● Als municipis petits, la dada és molt menor i alguns no tenen cap aturat registrat

IGNASI CERVERA*
LA SEU D'URGELL

L'atur puja a l'Alt Urgell. El nombre de persones actives sense feina a la comarca s'ha situat aquest mes d'octubre en 688. Aquesta xifra suposa un increment de 42 aturats amb relació al mes anterior i de 141 en comparació amb la dada més baixa del 2008, que va ser al començament de l'any de 547 aturats al gener.

La mitjana de desocupació des d'aquest any se situa en 600 persones. Això suposa gairebé el 35% més que el balanç anual de l'any passat,

TONY LARA

► Un treballador de la construcció, a la Seu d'Urgell.

quan 445 veïns no tenien feina a la comarca.

Si es confirma aquesta xifra, el 2008 registraria la taxa d'atur més alta a l'Alt Urgell des de l'any 1983. Segons dades de l'Institut Català

d'Estadística, el nombre d'aturats a la comarca mai no havia superat les 532 persones, xifra que va donar-se l'any 2006. El 1986 és el segon any que hi va haver més atur, ja que es va arribar als 504 desocupats.

L'ATUR EN XIFRES // El gruix de l'atur actual a l'Alt Urgell es concentra a la capital, la Seu, on aquest mes d'octubre s'ha arribat a la xifra rècord de 475 persones sense feina. A Ollana afecta 80 treballadors, mentre que a Organyà estan desocupades 27 persones. A Montferrer hi ha 24 aturats; a Ribera d'Urgellet, 17; a Valls de Valira, 14; i a Coll de Nargó, 12.

L'alcalde de la Seu d'Urgell, Albert Batalla, afirma que des de l'Ajuntament segueixen «molt de

prop» l'evolució d'aquestes dades amb l'objectiu d'ajudar a millorar la situació. En aquest sentit, recorda que el consistori ha pres aquesta sermana els compromisos de prioritzar les empreses locals en l'adjudicació d'obres públiques i de bonificar imposts a empreses que contractin persones empadronades al municipi. En tot cas, el també diputat al Parlament puntualitza: «És un problema que no depèn de l'Ajuntament, però que requereix que prestem l'atenció i el suport que siguin necessaris».

LES EXCEPCIONS // El contrapunt a aquest increment en el nombre de parats el posen els municipis de Cabó, Cava i Estamariu, on no hi ha inscrit ni un sol aturat. Pel que fa a la resta de municipis petits, el nombre d'aturats no arriba a les deu persones. És el cas d'Alàs i Cerc, Peramola, la Vansa i Fórnols, el Pont de Bar i Josa i Tuixent, Arsèguel, les Valls d'Aguilar i Figols i Alinyà.

En general, a tot l'Estat espanyol, l'atur ha registrat la major creixuda compatibilitzada en 12 anys amb 192.658 desocupats, el 7,34% mes respecte al mes passat, situant el nombre total de parats en 2.818.026. Les xifres indiquen que el quart trimestre serà pitjor que el tercer i hi ha qui pensa que se superarà la xifra del tres milions d'aturats. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

AIGÜES MÉS DE LA MEITAT A LA NOGUERA PALLARESA

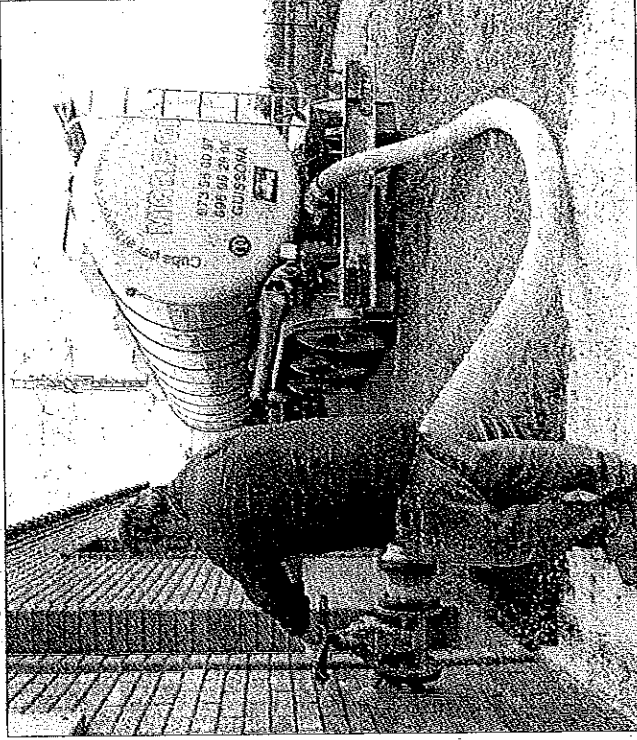
Les reserves de neu del Pirineu freguen els 400 hm³

LLEIDA La reserva de neu a les capçaleres dels rius de Lleida és de 389 hectòmetres cúbics, una xifra molt superior a la de l'any passat i a la mitjana dels últims cinc anys. De fet, segons les dades estadístiques facilitades per la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE), les puntes màximes durant aquest període s'acostumen a registrar a la primavera, mentre que al novembre les reserves difícilment superen els 20 hectòmetres cúbics. No obstant, l'excursional nevada de la setmana passada ha

permès acumular gruixos molt importants a tot el Pirineu de Lleida.

Per subconques, destaca la de la Noguera Pallaresa entre la capçalera i l'embassament de Tallarn, on s'acumulen 229,5 hectòmetres cúbics en reserves anuals. La segueix la del Garona (fins a Bossòst) amb 63 hectòmetres cúbics, la de la Noguera Ribagorçana (fins al Pont) amb 51 hectòmetres i la del riu Valira (fins a la Seu) amb 41,5 hectòmetres. Per sota, hi ha la del Segre amb 3,4 hectòmetres.

XAVIER SANTESMASSES

Ivorra és l'únic municipi de la Segarra que es proveeix amb cisternes.

Segre